

Tijger

Tijger ligt op de mat
voor de deur.
Je ziet heel veel poes
en een beetje mat.
Tijger lijkt wel een bol wol
van een reus.
Een grote gestreepte bol
met een witte buik
en een witte slabber.
'Miauw,' zegt Tijger.
Hij kijkt omhoog
naar de klink van de deur.
Niemand hoort hem.
Hij tilt zijn dikke poot op
en krabbelt aan de deur.
Oma komt de keuken binnen.
'Wil je de tuin in, Tijger?'
'Miauw.'
Oma maakt de deur open.
'Nou vooruit.
Niet te lang hoor.
Het is veel te koud.'
Met grote ogen kijkt Tijger naar oma.

'En denk erom:
geen vogels vangen!'
Tijger snuffelt aan de mat.
'Schiet eens op.'
Tijger staat op en rekt zich uit.
Dan gaat hij weer zitten
en kijkt naar buiten.
Oma zucht.
Ze geeft hem een aai.
'Ga nou maar.'
Tijger weet het niet meer.
Waarom zit hij hier?
Oma praat tegen hem.
Zo raakt Tijger in de war.
Hij weet niet meer wat hij wil.
Tijger likt aan zijn poot.
'Miauw.'
Hij gaat weer op de mat liggen.
'Tijger, toe nou!'
Hij kijkt naar oma
en knijpt zijn ogen dicht.
'Malle Tijger!
Blijf dan maar binnen.'
Oma doet de deur dicht.
Ineens weet hij het.
'Miauw.'
Oma maakt de deur weer open.

Tijger zet één pootje buiten.
En nog een pootje.
Zo blijft hij staan.
Een halve Tijger is binnen
en een halve Tijger is buiten.
'Ik krijg het koud,' zegt oma.
De buiten-Tijger vindt het ook koud.
De binnen-Tijger niet.
Die wil naar buiten voor een plas.

Oma geeft hem een duwtje met haar voet.
Dan staat de hele Tijger buiten.
Hij loopt naar een struik.
Daar graaft hij een kuiltje
en gaat lekker zitten.
Hè-hè, dat is een flinke plas.
Gauw loopt Tijger terug.
'Miauw.'
Maar de deur is dicht.

Isa

Tijger wacht
en wacht
en wacht.
Er komt niemand.
Hij loopt naar het raam
en springt op de rand.
In de kamer zitten opa en oma
en een klein meisje.
Wie is dat ook alweer?
'Miauw.'
Het meisje springt op.
Ze komt naar het raam.
Blij klapt ze in haar handen.
'Tijger!'
Ze maakt het raam open en tilt hem op.

